

N:o 14.

Ank. till Riksd. kansli den 10 maj 1890, kl. 3 e. m.

Memorial, i anledning af kamrarnes skiljaktiga beslut rörande bevillningsutskottets betänkande n:o 11 angående Kongl. Maj:ts nådiga proposition om förändrade bestämmelser i fråga om denaturering af bränvin.

Enligt bevillningsutskottets tillhandakomna protokollsutdrag hafva Riksdagens kamrar vid behandlingen af ofvanuämnda betänkande stannat i olika beslut.

Kongl. Maj:t hade i sin ifrågavarande proposition föreslagit Riksdagen att antaga

dels följande förslag till förändrad lydelse af §§ 10 och 12 i förordningen angående villkoren för tillverkning af bränvin den 13 juli 1887, sådana nämnda paragrafer lyda enligt kungörelsen den 28 mars 1888:

§ 10.

1. För bränvin — — — — — alkohol.
2. Inbetalning — — — — — 1,500 liter.
3. Vid utförsel — — — — — normalstyrka.
4. Då bränvin under de vilkor och den kontroll, Kongl. Maj:t vill föreskrifva, gjorts till förtäring obrukbart (denaturerats), må för

Bih. till Riksd. Prot. 1890. 5 Saml. 1 Afd. 11 Häft.

sådant bränvin åtnjutas restitution af tillverkningsskatten eller ock vid bränneri, der tillverkningsrätt gäller, skattefrihet; dock att såsom afgift för denatureringen skall utgå det belopp, som af Kongl. Maj:t bestämmes.

§ 12.

1. Af obeskattadt bränvin skola minst åttiofem procent såsom säkerhet för skatten vara liggande på nederlag. Återstoden eger tillverkaren utbekomma utan skattens erläggande, dock med skyldighet att före den 1 påföljande oktober erlægga derpå belöpande skatt, vid påföljd att Kongl. Maj:ts befallningshafvande eljest låter ofördröjligen utmäta densamma.

2. Bränvin, som, efter hvad i § 10 mom. 4 sägs, blifvit denaturerad, må ej ligga såsom säkerhet för ogulden tillverkningsskatt;

dels ock i sammanhang härmed följande förslag till förändrad lydelse af § 18 och 36 i nådiga förordningen angående vilkoren för försäljning af bränvin och andra brända eller destillerade spirituösa drycker den 29 maj 1885:

§ 18.

1. För sådan — — — — — åtagen är.
Bränvin, som denaturerats under de vilkor och den kontroll, hvarom särskildt är föreskrifvet, är ej underkastadt försäljningsavgift.
2. Då i stad — — — — — lämpligt vite.

§ 36.

1. Å apotek må bränvin säljas endast för medicinskt ändamål på behörig läkares recept, hvilket bör å apoteket kvarlemnas och förvaras; och gälle hvad medicinalförvaltningarna föreskrifva i afseende å försäljning af sådana läkemedel, som innehålla bränvin.

2. Angående vilkoren för försäljning af denaturerad bränvin meddelas särskilda bestämmelser af Kongl. Maj:t.

Utskottet hade i sitt förenämnda betänkande hemställt, att Kongl. Maj:ts proposition måtte af Riksdagen bifallas.

Denna utskottets hemställan bifölls af Första Kammaren, hvar-
emot Andra Kammaren med bifall i öfrigt till utskottets hemställan
beslutit, att ur § 10 mom. 4 utesluta sista delen börjande med ordet
»dock» och slutande med ordet »bestämmas», i sammanhang hvarmed
kammaren *dels* antagit ett så lydande

»Öfvergångsstadgande.

Såsom afgift för denatureringen skall till och med utgången af
det försäljningsår, som slutar under år 1891, utgå det belopp, som
Kongl. Maj:t bestämmer»;

dels ock beslutit att i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att
Kongl. Maj:t ville för nästkommande riksdag framlägga förslag till be-
stämmelser *dels* om den afgift, som skall för denaturering af bränvin
erläggas, *dels* om arfvoden för kontroll öfver denatureringen.

Jemlikt 63 § riksdagsordningen åligger det utskottet att söka
sammanjemka dessa kamrarnes olika beslut.

Hvad först beträffar frågan om bestämmandet af den afgift, som
skall erläggas för denaturering af bränvin, har Andra Kammaren vid
sitt beslut i ämnet utgått från den åsigt, att Riksdagen bör deltaga i
fastställandet af denna afgifts belopp. Då emellertid den för afgiftens
bestämmande nödiga erfarenhet om den omfattning, hvari denaturering
kommer att ega rum, icke lärer kunna vinnas under den korta tid,
Andra Kammaren i sitt beslut förutsatt, eller till nästa Riksdag, synes
utskottet lämpligast att öfverlemna åt Kongl. Maj:t att bestämma tid-
punkten, då dylik erfarenhet må anses vunnit i tillräcklig grad för att
ett på tillförlitliga grunder byggt förslag angående denatureringsafgiftens
belopp skall kunna föreläggas Riksdagen.

Att sedan denatureringsafgiften blifvit bestämd afgöra, huru den-
samma bör mellan kontrollanterna fördelas, synes utskottet vara en
åtgärd, som i öfverensstämmelse med Första Kammarens åsigt bör åt
Kongl. Maj:t förbehållas.

Af denna anledning vill utskottet föreslå, att Andra Kammaren
frånträder sitt beslut om ändring i Kongl. Maj:ts förslag till förändrad
lydelse af 10 § 4 mom. i förordningen angående villkoren för tillverk-
ning af bränvin samt om särskildt öfvergångsstadgande äfvensom be-
slutet om skrifvelse till Kongl. Maj:t, i hvad detsamma angår arfvoden
för kontroll öfver denatureringen, samt att Första Kammaren biträder
Andra Kammarens beslut om skrifvelse till Kongl. Maj:t rörande be-
stämmandet af denatureringsafgiftens belopp.

På grund häraf hemställer utskottet,

att Riksdagen, Andra Kammaren med frånträdande af sitt förut i ämnet fattade beslut, i oförändradt skick bifaller hvad Kongl. Maj:t föreslagit rörande 10 § 4 mom. i förordningen angående vilkoren för tillverkning af bränvin; samt att Riksdagen i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhåller, det täcktes Kongl. Maj:t, så snart erfarenhet vunnits om den omfattning, i hvilken denaturering af bränvin förekommer, för Riksdagen framlägga förslag till bestämmelser om den afgift, som skall för dylik denaturering erläggas.

Stockholm den 10 maj 1890.

På utskottets vägnar:

Er. Gust. Boström.
